

วารสารวิชาการ อุตสาหกรรมศึกษา

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2555 (58 - 64)

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการออกแบบและตัดเย็บเสื้อสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ

ทวีพร ปรีชา , อัมพร กุญชรรัตน์ , อุปวิทย์ สุวคันธกุล

สาขาวิชา อุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 เขต วัฒนา กรุงเทพฯ 10110

THE DEVELOPMENT OF COSTUME DESIGN AND BLOUSE SEWING CURRICULUM FOR SELF EMPLOYMENT

Taweeporn preecha , Aumporn Kunchornrat , Uppawit Suwakantakul

Division of Industrial Education, Faculty of Education, Srinakarinwirot University

114 Sukhumvit 23 Wattana Bangkok 10110

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการออกแบบและตัดเย็บเสื้อสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ และทดสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการออกแบบและตัดเย็บเสื้อสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ เนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรมแบ่งออกเป็น 3 หน่วยการเรียนรู้ คือ หน่วยที่ 1 กระบวนการออกแบบเสื้อสตรี หน่วยที่ 2 กระบวนการตัดเย็บเสื้อสตรี หน่วยที่ 3 กระบวนการประกอบอาชีพอิสระ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย จำนวน 20 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และประสิทธิภาพของหลักสูตรโดยหาค่า E_1/E_2 ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการออกแบบและตัดเย็บเสื้อสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ หลักสูตรฝึกอบรมมีขั้นตอนการพัฒนา 4 ขั้นตอน คือ การรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน การจัดทำโครงร่างหลักสูตร การนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้ และการประเมินผลหลักสูตร ประสิทธิภาพของหลักสูตร (E_1/E_2) เท่ากับ 83.80/86.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 แสดงว่า หลักสูตรฝึกอบรมการออกแบบและตัดเย็บเสื้อสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้ สามารถนำไปใช้ในฝึกอบรมแก่ผู้สนใจ ให้เป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจเพื่อประกอบอาชีพอิสระได้

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตร, หลักสูตรฝึกอบรมการออกแบบเสื้อสตรี, และ ตัดเย็บเสื้อสตรี

Abstract

This research were aimed to developed the costume design and blouse sewing curriculum for self - employment and evaluated the efficiency of the costume design and blouses sewing curriculum for self-employment. The content of this curriculum consists of 3 units as follow; 1 blouses design procedure, 2 blouses sewing procedure

ทวีพร ปรีชา , อัมพร กุญชรรัตน์ , อุปวิทย์ สุวคันธกุล
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2555 (58 - 64)

and 3 self – employment. The group of samples were twenty students of the first year in the fabric and costume major at Surat Thani Vocational College. The statistic tools used in this research were Means Standard Deviation and for the performance of the course by values E_1 / E_2 . The result of this research found that. The development of costume design and blouse sewing curriculum for self – employment was developed in 4 steps. First, gather basic information, Second, constructed the course layout, Third, training, and Fourth, curriculum evaluation. The costume design blouses sewing curriculum for self-employment had an efficiency score at $E1 = 83.33 / E2 = 88.16$ and was higher than the standard criteria of 80/80. This research can conclude that the training curriculum on costume design blouses sewing for self-employment use for to upgrade their knowledge and understanding in costume design and blouses sewing for self employment.

Keyword: Curriculum Developed, Costume Design, Blouse Sewing

ภูมิหลัง

จากสถิติการนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยในช่วงครึ่งปีแรก 2553 พบว่ามีอัตราการเติบโตที่สูงร้อยละ 45.5 โดยเสื้อผ้าสำเร็จรูปราคาแพงที่นำเข้าจากประเทศในยุโรปและสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีตราสินค้าเป็นที่รู้จักกันทั่วโลก มีอัตราการขยายตัวถึงร้อยละ 68.1 ทั้งนี้เสื้อผ้าสำเร็จรูปนำเข้าเหล่านี้จะเน้นการสร้างแตกต่างในด้านคุณภาพตราสินค้า และรูปแบบการตัดเย็บที่ประณีต โดยอัตราการขยายตัวของสินค้าดังกล่าวสอดคล้องกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของตลาดที่เกิดขึ้นหลังจากที่รัฐบาลได้มีนโยบายเปิดเสรีการค้าสิ่งทอ และเสื้อผ้าสำเร็จรูปมากขึ้นในปี 2550 ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าสำเร็จรูป สามารถสร้างรายได้สูงสุดซึ่งผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่มีราคาถูก คุณภาพในระดับต่ำและปานกลาง เป็นผลผลิตที่มาจากการพัฒนาของแรงงานฝีมือกลุ่มแม่บ้านรวมตัวกันเองของผู้ประกอบการรายย่อยหรือการผลิตภายในโรงงานขนาดเล็ก ได้พัฒนามาเป็นขนาดกลาง อุตสาหกรรมส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปขนาดเล็กและขนาดกลางของคนไทยขาดบุคลากรผู้มีความรู้ความเข้าใจ และสอดคล้องต่อวัฒนธรรมที่ฝังลึกในจิตใจ และความต้องการของสังคมผู้ซื้อ เพื่อสร้างการเติบโตนี้คือปัญหาที่ภาครัฐต้องเร่งแก้ไข ผลักดันพัฒนาทักษะ องค์ความรู้และเชื่อมโยงสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบเสื้อผ้าเพื่อการค้า ทั้งนี้ เพราะการออกแบบมีผลต่อการ

เติบโต โดยเฉพาะการออกแบบสินค้าร่วมกับการบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าแฟชั่นเป็นฐานในการยกระดับเสื้อผ้าสำเร็จรูป (สุชาติ จันทรานาคราช. 2545: 33)

กระบวนการผลิตเสื้อผ้านั้นจะประกอบไปด้วย การออกแบบ การทำแบบตัด การวางแบบตัด การตัดผ้า การเย็บ การตรวจสอบ การบรรจุหีบห่อ (จุฬาลักษณ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2549: 29) ทุกกระบวนการจะประสบผลสำเร็จหากมีการวางแผนงานที่ดี ถูกต้อง เหมาะสมกับลักษณะของงาน ในกระบวนการผลิตเสื้อผ้าทุกกระบวนการมีความสำคัญเท่าเทียมกัน เสื้อผ้าที่ผลิตออกจำหน่าย จะขายได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับจุดสำคัญอยู่ที่ความพอใจของลูกค้า ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบ สีสัน หรือความพึงพอใจขณะสวมใส่ การทำแบบตัดที่ดีจะช่วยส่งเสริมรูปทรงของเสื้อผ้าเมื่อผลิตสำเร็จ และสร้างความพึงพอใจให้ผู้สวมใส่เป็นอย่างดี ดังนั้น การทำแบบตัดจึงเป็นเสมือนจุดเริ่มต้นที่สำคัญยิ่งในกระบวนการผลิตและเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะมองข้ามมิได้

การสร้างความรู้ความเข้าใจและความสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การนิเทศ การฝึกอบรม การสอนงาน การให้ศึกษาจากเอกสาร หนังสือหรือคู่มือต่าง ๆ เป็นต้นวิธีการพัฒนาบุคลากรที่เหมาะสมและนิยมใช้กันอย่างแพร่หลายคือ การฝึกอบรม ทั้งนี้เพราะการฝึกอบรม เป็น การพัฒนาหรือฝึกฝนอบรมบุคคลให้เหมาะสมกับงานหรือฝึกฝนเพื่อการทำงาน ซึ่งสามารถดำเนินการกับบุคคลทุกระดับในองค์กร ช่วยให้บุคคลได้พัฒนาความรู้ความชำนาญ และใน

ทวีพร ปรีชา , อัมพร กุญชรรัตน์ , อุปวิทย์ สุวคันธกุล
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2555 (58 - 64)

การฝึกอบรมนั้นจะต้องมีการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการฝึกอบรมให้มีความชัดเจนซึ่งขั้นตอนการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมเริ่มจากการวิเคราะห์งานแต่ละงานจะสอนจะฝึกอบรมอะไร อะไรบ้างที่ผู้เรียนจะต้องรู้อย่างละเอียดแล้วจึงกำหนด เป้าหมายวัตถุประสงค์ของหลักสูตร หัวข้ออบรมแต่ละครั้งพิจารณาเรียงลำดับการสอนว่าจะสอนอะไร ก่อนสอนอะไร รองลงมาแล้วอะไรจะสอนเป็นตอนสุดท้าย (วินัย เวชวิทยาคลัง.2536 : 315)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการฝึกอบรมและเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพอิสระ สำหรับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไป และบุคคลทั่วไปที่สนใจประกอบอาชีพอิสระ ให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและชุมชนต่อไป

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ
2. เพื่อประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ได้หลักสูตรฝึกอบรมการออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ ที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปเผยแพร่และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด กับผู้ที่ศึกษาเรื่องการออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ

ขอบเขตของการวิจัย

1. การเก็บข้อมูลในการทำวิจัยเฉพาะนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี ที่ลงทะเบียนเรียนสาขาผ้าและเครื่องกาย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 20 คน

2. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง การออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีในการประกอบอาชีพอิสระได้กำหนดหัวเรื่องเอาไว้ทั้งหมด 3 หน่วย ได้แก่

หน่วยที่ 1: กระบวนการออกแบบเสื้อผ้าสตรี

หน่วยที่ 2: กระบวนการตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี

หน่วยที่ 3: กระบวนการประกอบอาชีพอิสระ
การพัฒนาหลักสูตรสามารถแบ่งได้ 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนรวบรวมข้อมูล ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดกรอบปัญหาและนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 2 จัดทำโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรม ศึกษาข้อมูลจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดรูปแบบการฝึกอบรม กำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตรกำหนดเนื้อหาสำหรับการฝึกอบรมจัดทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรฝึกอบรม กำหนดความสำคัญของเนื้อหาโดยแบ่งระยะเวลาการฝึกอบรมให้สอดคล้องกับตารางวิเคราะห์หลักสูตร กำหนดจำนวนข้อทดสอบระหว่างและหลังการฝึกอบรมให้สอดคล้องกับตารางวิเคราะห์หลักสูตร และนำข้อสอบที่ได้จัดทำขึ้นมาให้ผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์ความสอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ในการสร้างแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก เมื่อดำเนินการสร้างข้อคำถามแล้วนำข้อคำถามเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรง

ขั้นตอนที่ 3 นำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้ในการดำเนินการนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้กระบวนการนี้จะนำเทคนิคการฝึกอบรมโดยจะเน้นการที่ความรู้จากการบรรยายโดยวิทยากร

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลหลักสูตรในการดำเนินการในขั้นตอนนี้จะเป็นการประเมินการใช้หลักสูตรโดยการใช้แบบทดสอบ โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ไว้ที่ 80/80

สมมติฐานในการวิจัย

หลักสูตรฝึกอบรมการออกแบบและตัดเย็บเสื้อสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ มีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่า 80/80

สรุปผลการวิจัย

1.การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การออกแบบและตัดเย็บเสื้อสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ มีขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอน 1 รวบรวมข้อมูล เป็นการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดกรอบปัญหาและนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร โดยการศึกษาปัญหาของการมีส่วนร่วมในการออกแบบและตัดเย็บเสื้อสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ และนำข้อมูลมากำหนดโครงสร้างของหลักสูตร จุดประสงค์ และเนื้อหาของหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 2 จัดทำโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรม ศึกษาข้อมูลจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดรูปแบบการฝึกอบรม โดยวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตรการฝึกอบรมกำหนดเป็นจุดประสงค์ของหลักสูตรซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาสำหรับการฝึกอบรมใน 3 หน่วย ดังนี้ หน่วยที่ 1: กระบวนการออกแบบเสื้อสตรี หน่วยที่ 2: กระบวนการตัดเย็บเสื้อสตรี และหน่วยที่ 3: กระบวนการประกอบอาชีพอิสระ จัดทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรฝึกอบรม โดยกำหนดเนื้อหาในแต่ละช่องโดยให้ผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์หลักสูตรและแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วจึงกำหนดจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับตารางวิเคราะห์หลักสูตรกำหนดความสำคัญของเนื้อหาโดยแบ่งระยะเวลาการฝึกอบรม จำนวนข้อสอบให้ผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์ความสอดคล้องกับเนื้อหาจุดประสงค์การฝึกอบรม ในการสร้างแบบทดสอบผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก เมื่อดำเนินการสร้างข้อคำถามแล้วนำข้อคำถามเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของภาษาแบบทดสอบเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 3 นำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้การดำเนินการนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้กระบวนการนี้จะนำเทคนิคการฝึกอบรมโดยเน้นการให้ความรู้จากการบรรยาย โดยมีการทดสอบระหว่างการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลหลักสูตรในการดำเนินการในขั้นตอนนี้จะเป็นการประเมินการใช้หลักสูตรโดยใช้แบบทดสอบ ซึ่งในการประเมินผลนั้นจะใช้วิธีการประเมินระหว่างการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม เพราะการประเมินดังกล่าวสามารถทราบถึงความก้าวหน้าของผู้เรียนและทำให้ทราบคุณภาพของหลักสูตรอีกด้วยว่าทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาขึ้นหรือไม่หลังจากการฝึกอบรม โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ไว้ที่ 80/80

2. ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการออกแบบและตัดเย็บเสื้อสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ ประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) เท่ากับ 83.80/86.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

อภิปรายผลการวิจัย

จากการผลของการวิจัย ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การออกแบบและตัดเย็บเสื้อสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ สามารถแบ่งขั้นตอนการดำเนินงานได้ 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอน 1 ขั้นตอนรวบรวมข้อมูล ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดกรอบปัญหาและนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร โดยการศึกษาปัญหาของการมีส่วนร่วมในการออกแบบและตัดเย็บเสื้อสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ และนำข้อมูลมากำหนดโครงสร้างของหลักสูตร จุดประสงค์ และเนื้อหาของหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 2 จัดทำโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรม ศึกษาข้อมูลจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดรูปแบบการฝึกอบรม โดยวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตรการฝึกอบรมกำหนดเป็นจุดประสงค์ของหลักสูตรซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาสำหรับการฝึกอบรมใน 3 หน่วย ดังนี้ หน่วยที่ 1: กระบวนการออกแบบเสื้อสตรี หน่วยที่ 2: กระบวนการตัดเย็บเสื้อสตรี

ทวีพร ปรีชา, อัมพร กุญชรรัตน์, อุปวิทย์ สุวคันธกุล
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2555 (58 - 64)

และหน่วยที่ 3: กระบวนการประกอบอาชีพอิสระ ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบทดสอบและนำแบบทดสอบเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา

ขั้นตอนที่ 3 นำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้การดำเนินการนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้กระบวนการนี้จะนำเทคนิคการฝึกอบรมโดยเน้นการให้ความรู้จากการบรรยายโดยมีการทดสอบระหว่างการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 4 การหาประสิทธิภาพของหลักสูตรในการดำเนินการในขั้นตอนนี้จะเป็นการประเมินการใช้หลักสูตรโดยใช้แบบทดสอบ ซึ่งในการประเมินผลนั้นจะใช้วิธีการประเมินระหว่างการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม เพราะการประเมินดังกล่าวสามารถทราบถึงความก้าวหน้าของผู้เรียนและทำให้ทราบคุณภาพของหลักสูตรอีกด้วยว่าทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาขึ้นหรือไม่หลังจากการฝึกอบรม โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ไว้ที่ 80/80

ซึ่งขั้นตอนดังกล่าว ผู้วิจัยได้ประยุกต์ระหว่างทฤษฎีการวิเคราะห์หลักสูตรของบาทา และจากการศึกษารวบรวมข้อมูล งานวิจัย มากำหนดเป็นขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่องการออกแบบและตัดเย็บเสื้อสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ โดยพิจารณาจากความเหมาะสม และความสอดคล้องกับบริบทขององค์กร และกลุ่มตัวอย่างโดยพบว่าทั้ง 4 ขั้นตอนมีความครอบคลุมในส่วนของเนื้อหา กระบวนการรวมทั้งขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมดังกล่าว ทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ก้องเกียรติ ปิ่นกุ่มภีร์(2553:57) ซึ่งได้วิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความรู้พื้นฐานสิ่งทอ สำหรับหัวหน้างานในอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ รวบรวมข้อมูล จัดทำโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม ทดลองใช้หลักสูตร ประเมินหลักสูตร

2. ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการออกแบบและตัดเย็บเสื้อสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ

2.1 ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมด้านความรู้ความเข้าใจระหว่างการฝึกอบรมนั้น ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรฝึกอบรมการออกแบบและตัดเย็บเสื้อสตรีในการประกอบอาชีพอิสระในแต่ละหมวดของเนื้อหาว่า เนื้อหารายละเอียดและจุดประสงค์ของ

หลักสูตรฝึกอบรมนั้นให้ความรู้และความเข้าใจ และสามารถประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้มากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธงชัย สันติวงศ์ (2542:223) เมื่อการอบรมสิ้นสุดลงแล้ว ผลที่ได้ คือพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง เพื่อให้บุคคลมีความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นผลผลิตของการอบรมที่ตามมา และตามแนวคิดของสมคิด บางโม(2544:14) ได้ให้ความหมายของการฝึกอบรมไว้ว่า การฝึกอบรมเป็นการดำเนินการในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีระบบสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้สูงขึ้น เป็นต้น

2.2 ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง การออกแบบและตัดเย็บเสื้อสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ ด้านความรู้ความเข้าใจหลังการฝึกอบรม โดยวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรมกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของหลักสูตรซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาสำหรับการฝึกอบรมใน 3 หน่วย ซึ่งแสดงว่า ค่าประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการออกแบบและตัดเย็บเสื้อสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ 83.65/84.92 หมายถึง ค่าประสิทธิภาพ (E_1) เท่ากับ 83.65 พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมทราบถึงความหมายของการออกแบบและลักษณะของเส้น สี ผ้าที่ใช้ในการออกแบบ รวมถึงการใช้งานของวัสดุเสริมแต่งวัสดุตกแต่งได้ดี และนำหลักการออกแบบมาใช้ในการออกแบบเสื้อสตรี ซึ่งตรงกับ แนวความคิดของมนตรี ยอดบางเตย (2538:43-44) กล่าวว่า การออกแบบ เขียนแบบเป็นการถ่ายทอดความคิดสร้างสรรค์โดยเขียนเป็นภาพลักษณ์ ตลอดจนรายละเอียดลงในกระดาษเพื่อสื่อความหมายรูปหรือชิ้นงานให้ผู้ดูแบบเข้าใจ และสอดคล้องกับงานวิจัยของประภาศรี โพธิ์ทอง (2545:65) พบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย วิชาการออกแบบลวดลายเครื่องหนัง เรื่องหลักการออกแบบลวดลายเครื่องหนัง ที่สร้างขึ้นสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเรียนรู้ผ่านสื่อคอมพิวเตอร์แบบมัลติมีเดียได้เป็นอย่างดี แสดงว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจ เรื่องการออกแบบและตัดเย็บเสื้อสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ ในขณะที่ฝึกอบรมในแต่ละหน่วย เป็นต้น ค่าประสิทธิภาพ (E_2) เท่ากับ 84.92 แสดงว่า ผู้ที่เข้าฝึกอบรมมีความรู้

ทวีพร ปรีชา , อัมพร กุญชรรัตน์ , อุปวิทย์ สุวคันธกุล
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2555 (58 - 64)

ความสามารถในเรื่อง การออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ ทำให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งทำให้การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมได้ผลสำเร็จที่ตรงตรงกับแนวความคิดของ สมควร สนองอุทัย (ม.ป.ป.:159)ก่อนการใช้เครื่องมือทั้งหมดผู้ปฏิบัติงานควรศึกษา วิธีการใช้ ข้อควรระวังหรือวิธีการป้องกันอันตรายให้เข้าใจและการใช้เครื่องมือปฏิบัติจริงกับชิ้นงานควรฝึกหรือทดลองปฏิบัติกับวัสดุหรือชิ้นที่เป็นเศษหรือไม่ใช้แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนากร อุ่มมานะชัย(2549:87) ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการบำรุงรักษาและปรับตั้งเครื่องเชื่อมลวดทองอัดโนมิติรุ่น ASM 339 สำหรับช่างเทคนิคในอุตสาหกรรมการผลิตแผนวงจรรวม. หลักสูตรฝึกอบรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แล้วสามารถนำไปดำเนินการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการบำรุงและปรับตั้งเครื่องเชื่อมลวดทองอัดโนมิติ รุ่น ASM 339 สำหรับช่างเทคนิค ในอุตสาหกรรมการผลิตแผนวงจรรวมได้ทราบถึงแนวความคิดและองค์ประกอบของอาชีพอิสระได้เป็นอย่างดี รวมถึงหลักการคำนวณทางเศรษฐศาสตร์และแนวโน้มแฟชั่นของไทยเมื่อการการ

ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านการออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีในการประกอบอาชีพอิสระเป็นหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปเป็นหลักสูตรที่ใช้ฝึกอบรมได้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ ดังนี้

1. รัฐบาล กระทรวงแรงงาน และกรมการจัดหางาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ควรที่จะศึกษาและพัฒนาหลักสูตรไปใช้ฝึกอบรมการออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ ให้แก่บุคคลที่สนใจในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคคลที่สนใจหรือว่างงาน เพื่อเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพอิสระให้เป็นที่ยอมรับต่อสังคม
2. เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการนำหลักสูตรฝึกอบรมการออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีในการ

ประกอบอาชีพอิสระ ผู้นำหลักสูตรนี้ไปใช้ควรศึกษารายละเอียดของหลักสูตรเป็นไปตามลำดับขั้นตอนเพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถนำไปประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีในการประกอบอาชีพอิสระ ให้ครอบคลุมในเรื่องของการประเมินเพื่อเพิ่มมูลค่าของเสื้อผ้าโดยวิธีการตกแต่งเสื้อผ้า ตามนโยบายการพัฒนาฝีมือแรงงาน

2. ควรมีการศึกษาในเรื่องการออกแบบและตัดเย็บกางเกงเพื่อการประกอบอาชีพอิสระ เพราะเป็นสิ่งสำคัญในการประกอบอาชีพอิสระ เพื่อประโยชน์สูงสุดต่อการประกอบอาชีพอิสระ

บรรณานุกรม

- ก้องเกียรติ ปิ่นกุ่มภีร์ (2553)การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง ความรู้พื้นฐานสิ่งทอสำหรับหัวหน้างานในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอวารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2553 (53-59)
- จุฬาลักษณ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา.(2549). เอกสารประกอบการสอน วิชา เสื้อการคว่ำและธุรกิจเสื้อผ้า. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- ธนากร อุ่มมานะชัย.(2549). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการบำรุงรักษาและปรับตั้งเครื่องเชื่อมลวดทองอัดโนมิติรุ่น ASM 339 สำหรับช่างเทคนิคในอุตสาหกรรมการผลิตแผนวงจรรวม. ปริญญาโท กศม.(อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธงชัย สันติวงษ์.(2542). การบริหารงานบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประกาศรี โปธิ์ทอง. (2545). การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์แบบมัลติมีเดีย วิชาออกแบบ

ทวีพร ปรีชา , อัมพร กุญชรรัตน์ , อุปวิทย์ สุวคันทกุล
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2555 (58 - 64)

ลวดลาย เครื่องหนังหลักสูตรศิลปะบัณฑิต
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปรินญาณิพนธ์
กศ.ม.(อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์
และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทาง
การศึกษาและจิตวิทยา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒ.

มนตรี ยอดบางเตย. (2538). ออกแบบผลิตภัณฑ์. พิมพ์
ครั้งที่. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

วินัย ณรงค์ฤทธิ. (2530). เหตุผลเชิงจริยธรรมทัศนคติ
ของนักเรียนต่ออาชีพต่าง ๆ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.
ม. กรุงเทพฯ : เอกสารโรเนียวเย็บเล่ม.

สุชาติ จันทรานาคราช.(2545).แนวโน้มของโอกาสทาง
ธุรกิจและอุปสรรคของอุตสาหกรรมเสื้อผ้า
สำเร็จรูป. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม.

สมคิด บางโม.(2544). เทคนิคการฝึกอบรมและการ
ประชุม. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.

สมควร สอนองอุทัย (ม.ป.ป.:159) เอกสารประกอบการ
เรียนวิชาทฤษฎีเครื่องหนัง มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สำนักพิมพ์ สำนัก
วิทยบริการ.